

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 149

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 16 februarie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 643 din 17 octombrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	2-4
Decizia nr. 829 din 14 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	5-6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
1.650/2017. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Sibiu	7-11
114. — Ordin al ministrului tineretului și sportului pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea, funcționarea și finanțarea centrelor de tineret în cadrul Programului de centre de tineret	12
120. — Ordin al ministrului tineretului și sportului privind aprobarea Metodologiei pentru organizarea de proiecte proprii.....	13
121. — Ordin al ministrului tineretului și sportului privind aprobarea Metodologiei pentru Concursul național/local de proiecte de tineret, respectiv pentru Concursul național de proiecte studențești.....	14
ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A NOTARILOR PUBLICI DIN ROMÂNIA	
7. — Hotărâre privind aprobarea modificărilor și completărilor la Statutul Institutului Notarial Român, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 128/2015.....	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 643**

din 17 octombrie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2)
din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Simona Ciurcu și Alin Aurel Nicolae Brîncuș în Dosarul nr. 9.045/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.836D/2016.

2. La apelul nominal răspunde, pentru Direcția Generală de Poliție a Municipiului București — Serviciul Arme, Explozivi și Substanțe Periculoase, dl consilier juridic Dan-Șerban Velicu, cu delegație depusă la dosar. Se constată lipsa autorilor excepției. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă. Se susține, în acest sens, că, contrar prevederilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, textul criticat nu are legătură cu cauza. Se susține că autorii excepției au statut de martor amenințat, și nu de martor protejat. Or, dispozițiile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 se referă la modalitatea de procurare a armelor de apărare și pază de către personale incluse într-un program de protecție a martorilor, neavând astfel legătură cu obiectul dosarului în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. Cu privire la fondul excepției de neconstituționalitate, se arată că aceasta este neîntemeiată, pentru motivele arătate, pe larg, în punctul de vedere depus la dosarul cauzei. Se susține, în esență, că autorii fac o confuzie între cele două categorii de martori, mai sus menționate. Se arată că art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 nu putea face referire la situația martorilor amenințați, câtă vreme art. 13 alin. (2) din legea anterior menționată, care prevede limitativ categoriile de persoane care pot procura arme de apărare și pază, nu o menționează și pe cea a martorului amenințat. Se subliniază faptul că martorii amenințați nu intră în categoria celor incluși în programele de protecție a martorilor. Se conchide că cele două categorii de martori invocate de autorii excepției de neconstituționalitate sunt distincte și se află în situații juridice total diferite, motiv pentru care nu se pune problema existenței unei discriminări între acestea, determinată de textul criticat.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. Se susține, în acest sens, că dreptul de a deține o armă nu este un drept fundamental, prevăzut în Constituție și că statutul

martorilor amenințați este diferit de cel al martorilor protejați. Se arată că celor dintâi le sunt aplicabile dispozițiile art. 125 din Codul de procedură penală, care prevăd existența unui potențial risc ce privește astfel de persoane, în timp ce martorii protejați sunt persoane aflate într-o stare de risc efectiv, motiv pentru care și măsurile de protecție prevăzute în privința lor sunt diferite. Mai mult, se arată că orice martor amenințat poate dobândi statutul de martor protejat, atunci când îndeplinește condițiile prevăzute de lege, în acest sens. Prin urmare, se susține că, fiind vorba despre două categorii de persoane care se află în situații diferite, reglementarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit nu este de natură a încălca principiul egalității în drepturi.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 9.045/3/2016, **Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**, excepție invocată de Simona Ciurcu și Alin Aurel Nicolae Brîncuș într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri prin care se solicită obligarea Direcției Generale de Poliție a Municipiului București — Serviciul Arme, Explozivi și Substanțe Periculoase să elibereze pe numele autorilor excepției autorizații în vederea deținerii, purtării și folosirii de arme și muniții letale.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că prevederile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 reprezintă o ingerință nejustificată și discriminatorie în drepturile fundamentale ale martorilor amenințați. În acest sens, se susține că, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, activitatea de protecție a martorilor era reglementată prin Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor, care prevedea o singură categorie de martori, respectiv pe cei înscriși în sistemul Oficiului Național pentru Protecția Martorilor, și un regim juridic uniform al măsurilor de protecție ce puteau fi luate în privința acestora. Însă, prin dispozițiile art. 125 din Codul de procedură penală în vigoare, au fost reglementate alte două categorii de martori, respectiv martorii amenințați și martorii vulnerabili, despre care nu se face vorbire în cuprinsul Legii nr. 682/2002 și în privința cărora prevederile art. 125—130 din Codul de procedură penală reglementează un regim juridic diferit de cel prevăzut prin dispozițiile Legii nr. 682/2002. Se arată, de asemenea, că prevederile Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor nu au fost corelate cu dispozițiile codului anterior menționat, în privința modalităților specifice de procurare a armelor de către martorii aflați în pericol, aspect ce contravine dispozițiilor Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Se susține că, în aceste condiții, dispozițiile art. 13 alin. (2) lit.c) din Legea nr. 295/2004 sunt aplicabile și categoriei martorilor amenințați, reglementate la art. 125 din Codul de procedură penală. Cu toate acestea, se arată că măsurile de protecție a martorilor protejați sunt diferite de cele prevăzute prin Legea nr. 682/2002,

motiv pentru care, în prezent, în România, există două sisteme diferite de protecție a martorilor. În aceste condiții, art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 par să limiteze categoria martorilor care pot să își procure arme de apărare și pază, conferind acest drept numai martorilor protejați, aflați în programul de protecție a martorilor desfășurat prin Oficiul Național pentru Protecția Martorilor, care își pot exercita acest drept numai prin intermediul acestui oficiu. Se susține, însă, că în cadrul programelor de protecție a martorilor pot fi incluși și martorii amenințați, dar în privința acestora dispozițiile art. 126 alin. (8) din Codul de procedură penală prevăd comunicarea măsurilor de protecție autorității desemnate cu punerea în executare a măsurii, care este Inspectoratul General al Poliției Române. În aceste condiții, se susține că sintagma „numai prin intermediul Oficiului Național pentru Protecția Martorilor”, care condiționează, și în cazul martorilor amenințați, dreptul de a procura arme pentru apărare și pază, restrânge, în mod nejustificat, exercitarea acestui drept de către categoria de martori anterior menționată, cu consecința încălcării dispozițiilor constituționale invocate în susținerea excepției. Se arată că martorii protejați și cei amenințați se află în situații similare sub aspectul pericolului la care sunt expuși și al nevoii de asigurare a securității, motiv pentru care stabilirea unui regim diferit de procurare a armelor nu este justificată. Se mai susține că, într-adevăr, legiuitorul poate stabili limite ale exercitării unor drepturi, dar că, atunci când aceste limite produc discriminare și constituie ingerințe nejustificate în drepturile fundamentale ale unor categorii de persoane, ele nu sunt legale și echitabile.

7. Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată că textul criticat nu îngrădește exercitarea unor drepturi fundamentale.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că cele două categorii de martori invocate de autorii excepției se află în situații diferite, aspect ce justifică reglementarea, în privința lor, a unui regim juridic diferit, fără ca prin aceasta să fie încălcat principiul egalității în drepturi. Se arată că dreptul de a deține armă nu este un drept fundamental, motiv pentru care nu se poate vorbi despre încălcarea, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale invocate în prezenta cauză. Se susține, de asemenea, că prevederile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 nu încalcă dispozițiile art. 53 din Constituție, restrângerea criticată de autorii excepției fiind justificată de motive de apărare a ordinii publice și a drepturilor și libertăților fundamentale ale membrilor societății.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă. Se susține că autorii excepției nu critică, în realitate, textul analizat prin raportare la dispozițiile Legii fundamentale, ci compară regimul juridic al protecției martorilor prevăzut în cuprinsul Legii nr. 682/2004 cu cel reglementat prin Codul de procedură penală. Or, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată*”.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de

judecătorul-raportor, concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, concluziile reprezentantului părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, care au următorul cuprins: „*Persoanele incluse într-un program de protecție a martorilor pot procura arme de apărare și pază numai prin intermediul Oficiului Național pentru Protecția Martorilor, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului afacerilor interne, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 14 alin. (1).*”

14. Se susține că textul criticat contravine prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (1) referitor la universalitate și art. 53 cu privire la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor a fost republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 425 din 10 iunie 2014, în urma modificării sale prin Legea nr. 319/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 929 din 15 decembrie 2015, iar Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 18 aprilie 2014. Astfel, ambele acte normative, despre care autorii excepției afirmă că nu au fost corelate cu dispozițiile Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, au fost republicate la o dată ulterioară intrării în vigoare a Codului de procedură penală, fără ca legiuitorul să prevadă în cuprinsul acestora dispoziții referitoare la cele două categorii de martori, reglementate la art. 125—130 din codul anterior menționat, respectiv martorii amenințați și martorii vulnerabili.

16. Conform art. 125 din **Codul de procedură penală**, în cazul în care există o suspiciune rezonabilă că viața, integritatea corporală, libertatea, bunurile sau activitatea profesională a martorului ori a unui membru de familie al acestuia ar putea fi puse în pericol ca urmare a datelor pe care le furnizează organelor judiciare sau a declarațiilor sale, organul judiciar competent acordă acestuia statutul de **martor amenințat**, iar, potrivit art. 130 alin. (1) din Codul de procedură penală, statutul de **martor vulnerabil** poate fi acordat martorului care a suferit o traumă ca urmare a săvârșirii infracțiunii ori ca urmare a comportamentului ulterior al suspectului sau inculpatului și martorului minor. În privința martorului amenințat, dispozițiile art. 126—129 din Codul de procedură penală prevăd un regim juridic specific de protecție și de audiere, iar, conform prevederilor art. 130 alin. (2)—(3) din Codul de procedură penală, o parte din aceste dispoziții legale sunt aplicabile, în mod corespunzător, și martorului vulnerabil.

17. La rândul său, art. 2 lit. a) din **Legea nr. 682/2002** definește **martorul** ca fiind persoana care: 1. are calitatea de martor, potrivit Codului de procedură penală, și prin declarațiile sale furnizează informații și date cu caracter determinant în aflarea adevărului cu privire la infracțiuni grave sau care contribuie la prevenirea producerii ori la recuperarea unor prejudicii deosebite ce ar putea fi cauzate prin săvârșirea unor astfel de infracțiuni; 2. fără a avea o calitate procesuală în cauză, prin informații și date cu caracter determinant contribuie la aflarea adevărului în cauze privind infracțiuni grave sau la prevenirea producerii unor prejudicii deosebite ce ar putea fi cauzate prin săvârșirea unor astfel de infracțiuni ori la recuperarea acestora; în această categorie este inclusă și persoana care are calitatea de inculpat într-o altă cauză; 3. se află în cursul executării unei pedepse privative de libertate și,

prin informațiile și datele cu caracter determinant pe care le furnizează, contribuie la aflarea adevărului în cauze privind infracțiuni grave sau la prevenirea producerii ori la recuperarea unor prejudicii deosebite ce ar putea fi cauzate prin săvârșirea unor astfel de infracțiuni. De asemenea, conform art. 2 lit. c) din Legea nr. 682/2002, prin „**martorul protejat**” se înțelege martorul, membrii familiei sale și persoanele apropiate acestuia incluse în Programul de protecție a martorilor, conform prevederilor prezentei legi, iar, potrivit lit. f) a aceluiași art. 2 din Legea nr. 682/2002, „**program de protecție a martorilor**” reprezintă activitățile specifice desfășurate de Oficiul Național pentru Protecția Martorilor prevăzut la art. 3, cu sprijinul autorităților administrației publice centrale și locale, în scopul apărării vieții, integrității corporale și sănătății persoanelor care au dobândit calitatea de martori protejați, în condițiile prevăzute de prezenta lege.

18. În fine, prevederile art. 13 alin. (2) lit. c) din **Legea nr. 295/2004** prevăd dreptul persoanelor incluse în programe de protecție a martorilor de a-și procura arme de apărare și pază, pe perioada în care au această calitate.

19. Analizând definițiile mai sus enunțate, Curtea constată că termenii definiți de acestea nu se exclud reciproc și nici nu se suprapun ca înțeles și aplicabilitate, aspect ce permite interpretarea și aplicarea coroborată a dispozițiilor legale mai sus analizate. Așa fiind, persoanele cărora le-a fost acordat statutul de martor amenințat sau cel de martor vulnerabil, conform dispozițiilor art. 125 și, respectiv, art. 130 din Codul de procedură penală, în măsura în care întrunesc condițiile reglementate la art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002, pot dobândi calitatea de martor protejat, potrivit legii anterior menționate, fiind înscrise în programul de protecție a martorilor. Prin urmare, aceste persoane vor beneficia de regimul juridic reglementat prin dispozițiile Legii nr. 682/2002, coroborat cu cel prevăzut la art. 126—129 din Codul de procedură penală, inclusiv sub aspectul dreptului de a solicita și de a obține o armă de apărare și pază, conform dispozițiilor art. 13 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 295/2004, urmând procedura reglementată, în acest sens, prin legea anterior precizată. *Per a contrario*, persoanele cărora le-a fost acordat statutul de martor amenințat sau cel de martor vulnerabil, dar nu îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 2 lit. a) pct. 1 din Legea nr. 682/2002, nu vor cumula și statutul de martor protejat, potrivit prevederilor Legii nr. 295/2004 și nu vor beneficia de drepturile prevăzute prin această lege, fiindu-le aplicabile însă dispozițiile art. 125—130 din Codul de procedură penală.

20. Această diferență de regim juridic reprezintă însă opțiunea legiuitorului, care, în considerarea situațiilor diferite în care se

află categoriile de persoane care au calitatea de martor în procesul penal și care sunt supuse unor grade diferite de pericol ca urmare a deținerii acestei calități, a reglementat un regim juridic de protecție diferit. Acest aspect nu este însă de natură a încălca principiul egalității în drepturi, întrucât, cu privire la acest principiu, Curtea Constituțională a statuat, în jurisprudența sa, că egalitatea impusă de prevederile art. 16 din Constituție nu înseamnă uniformitate, acest principiu neinterzicând reglementarea unor reguli specifice în cazul diferenței de situații (a se vedea Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996, și Decizia nr. 782 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 15 iunie 2009).

21. Mai mult, Curtea reține că lipsa cumulării calității de martor amenințat sau de martor vulnerabil, conform prevederilor art. 125—130 din Codul de procedură penală, și a celei de martor protejat, potrivit dispozițiilor Legii nr. 682/2002, nu este de natură a lipsi cele două categorii de martori, reglementate în Codul de procedură penală, de mijloacele juridice necesare protecției dreptului lor la viață și la integritate fizică și psihică sau a dreptului de proprietate privată pe care îl au asupra bunurilor lor, aflate în pericol, întrucât dispozițiile art. 126—129 din Codul de procedură penală prevăd măsuri de protecție eficiente în vederea asigurării drepturilor fundamentale invocate, în perioada în care persoanele în cauză au calitatea de martor în procesul penal. De asemenea, mijloacele de protecție a martorilor, reglementate prin normele Codului de procedură penală, vor fi aplicate de către organele judiciare, în mod coroborat, în vederea folosirii lor eficiente, așa încât neasigurarea tuturor acestor forme de protecție în favoarea tuturor categoriilor de martori amenințați sau vulnerabili nu este de natură a-i lipsi pe o parte dintre aceștia de pârghiile necesare protejării drepturilor lor fundamentale.

22. Referitor la interpretarea coroborată a sintagmei „*numai prin intermediul Oficiului Național pentru Protecția Martorilor*”, din cuprinsul art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004, cu dispozițiile art. 126 alin. (8) din Codul de procedură penală, Curtea reține că aceasta nu este o problemă de constituționalitate, ci vizează domeniul aplicării dispozițiilor legale analizate de către organele judiciare și instituțiile competente.

23. În ceea ce privește pretinsa încălcare, prin textul criticat, a dispozițiilor constituționale ale art. 53, Curtea constată că acestea nu sunt aplicabile în prezenta cauză, întrucât reglementează restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, iar dreptul de a obține o armă de apărare și pază nu este un drept fundamental.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Simona Ciurcu și Alin Aurel Niculae Brîncuș în Dosarul nr. 9.045/3/2016 al Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 octombrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 829

din 14 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Giovanni Cimarosto și Carlo Fantinello în Dosarul nr. 602/273/2015 al Judecătoriei Oravița și care constituie obiectul Dosarului nr. 329D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că registratorul de carte funciară nu soluționează niciun litigiu, nu stabilește existența sau inexistența unui drept al părților, ci doar verifică actul respectiv, fără a rezolva vreun diferend și fără a invalida actul juridic în cauză. Rolul acestui control preventiv de legalitate este evitarea înscrierii unor acte sau fapte juridice inexistente sau ineficace, astfel încât să creeze cadrul necesar funcționării principiilor de carte funciară, care asigură, printre altele, securitatea circuitului civil.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 10 martie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 602/273/2015, **Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996**, excepție ridicată de Giovanni Cimarosto și Carlo Fantinello, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva hotărârii prin care Judecătoria Oravița s-a pronunțat asupra plângerii introduse împotriva unei încheieri de carte funciară. Curtea Constituțională a fost sesizată de Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă, care a admis recursul formulat împotriva hotărârii prin care Judecătoria Oravița respinsese cererea de sesizare a Curții Constituționale.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorii acesteia arată, în esență, că sunt asociați într-o persoană juridică dizolvată, situație în care, potrivit art. 171 alin. (3) din Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, bunurile persoanei juridice rădiate intră prin efectul legii în patrimoniul asociaților. Or, Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară a respins cererea de intabulare a imobilului care s-a aflat în proprietatea societății ai cărei asociați au fost. În lumina prevederilor de lege ce formează obiectul excepției,

întrucât hotărârea de radiere nu identifică bunurile, nu este posibilă înregistrarea transferului dreptului de proprietate. Pe cale de consecință, în acest caz, textul de lege criticat încalcă art. 44 din Constituție. În același sens precizează că, atât timp cât în cartea funciară a imobilului este înregistrată societatea care și-a încetat existența, iar nu foștii asociați, aceștia sunt lipsiți de dreptul de a dispune de substanța bunului, precum și de cel de a-l înstrăina ori greva. Este obstrucționată, în același timp, și folosința bunului, aceștia neputând nici să îl închirieze.

6. **Tribunalul Caraș-Severin — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 24 septembrie 2015, potrivit căruia „În cazul în care registratorul admite cererea, dispune intabularea sau înscrierea provizorie prin încheiere, dacă înscrisul îndeplinește următoarele condiții limitative: (...) c) individualizează imobilul printr-un număr de carte funciară și un număr cadastral sau topografic, după caz;”.

13. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție referitoare la dreptul de proprietate privată.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat într-o cauză identică, în care aceiași reclamânți au formulat, în aceleași circumstanțe de fapt, cerere de intabulare a dreptului lor de proprietate asupra unui alt imobil. Prin Decizia nr. 285 din 10 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 548 din 20 iulie 2016, Curtea a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate. Pentru a pronunța această soluție, instanța de contencios constituțional a analizat situația de fapt concretă — identică cu cea din cauza de față — și a reținut că, prin cererea aflată pe rolul Tribunalului Caraș-Severin, autorii excepției de neconstituționalitate au formulat o plângere împotriva unei încheieri de reexaminare, respectiv de respingere, emise de Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Reșița în anul 2015,

referitoare la intabularea dreptului de proprietate în cote-părți asupra unui imobil (apartament), achiziționat de aceștia în calitate de acționari în cadrul Societății Vivere — S.R.L. în anul 2006, în baza unui contract de vânzare-cumpărare. Astfel cum reiese din cuprinsul încheierii de sesizare, conform Sentinței nr. 1.502/2008 pronunțate de Tribunalul Caraș-Severin, s-a dispus dizolvarea Societății Vivere — S.R.L. în baza art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea societăților nr. 31/1990, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Întrucât nicio persoană interesată nu a solicitat numirea unui lichidator, directorul Oficiului Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Caraș-Severin a solicitat judecătorului delegat radierea societății, iar, conform încheierii acestuia din 2009, s-a admis cererea formulată și s-a dispus radierea societății. Așa fiind, astfel cum reiese din certificatul constatator emis în anul 2014 de către Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Caraș-Severin, această societate a fost radiată în anul 2009, în temeiul prevederilor art. 237 alin. (8) și (9) din Legea societăților nr. 31/1990. Ca urmare a radierii societății, primarul municipiului Reșița a emis, în anul 2012, dispoziția prin care s-a dispus scoaterea de pe rolul fiscal a societății, precum și anularea deciziilor de impunere ulterioare radierii acesteia. Reclamantii au învederat faptul că societatea a fost dizolvată împotriva voinței asociaților, sediul materiei fiind art. 237 din Legea societăților nr. 31/1990, neexistând o hotărâre a asociaților de repartizare a activelor, iar transferul proprietății asupra acestora efectuându-se *ope legis*, conform art. 237 alin. (8)—(10) din actul normativ menționat. Aceștia se raportează și la prevederile art. 171 alin. (3) din Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 și 571 bis din 31 iulie 2014, care reglementează tocmai situația în care se găsește societatea reclamantă. Autorii excepției subliniază faptul că, deși în cererea de reexaminare au expus toate aceste argumente, registratorul-șef nu a ținut cont de ele și, din eroare, acesta a considerat că reclamantii au nevoie de un certificat constatator emis de către Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Caraș-Severin, în care să fie amintit imobilul în cauză. Așa fiind, consideră că prevederile art. 237 din Legea societăților nr. 31/1990 și cele ale art. 171 din Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014 sunt în contradicție cu prevederile art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, criticate în prezenta cauză.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (1) lit. c) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Giovanni Cimarosto și Carlo Fantinello în Dosarul nr. 602/273/2015 al Judecătoriei Oravița.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Caraș-Severin — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 14 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 4 unități administrativ-teritoriale din județul Sibiu

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 4 unități administrativ-teritoriale din județul Sibiu, după cum urmează:

a) unitatea administrativ-teritorială Apoldu de Jos — sectoarele cadastrale nr. 25, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 47, 48, 49 și 51;

b) unitatea administrativ-teritorială Arpașu de Jos — sectoarele cadastrale nr. 49, 50, 57 și 58;

c) unitatea administrativ-teritorială Cârța — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 59, 60, 61, 63, 64, 65 și 66;

d) unitatea administrativ-teritorială Porumbacu de Jos — sectoarele cadastrale nr. 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51 și 58.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—4*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—4 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Radu-Codruț Ștefănescu

București, 21 decembrie 2017.
Nr. 1.650.

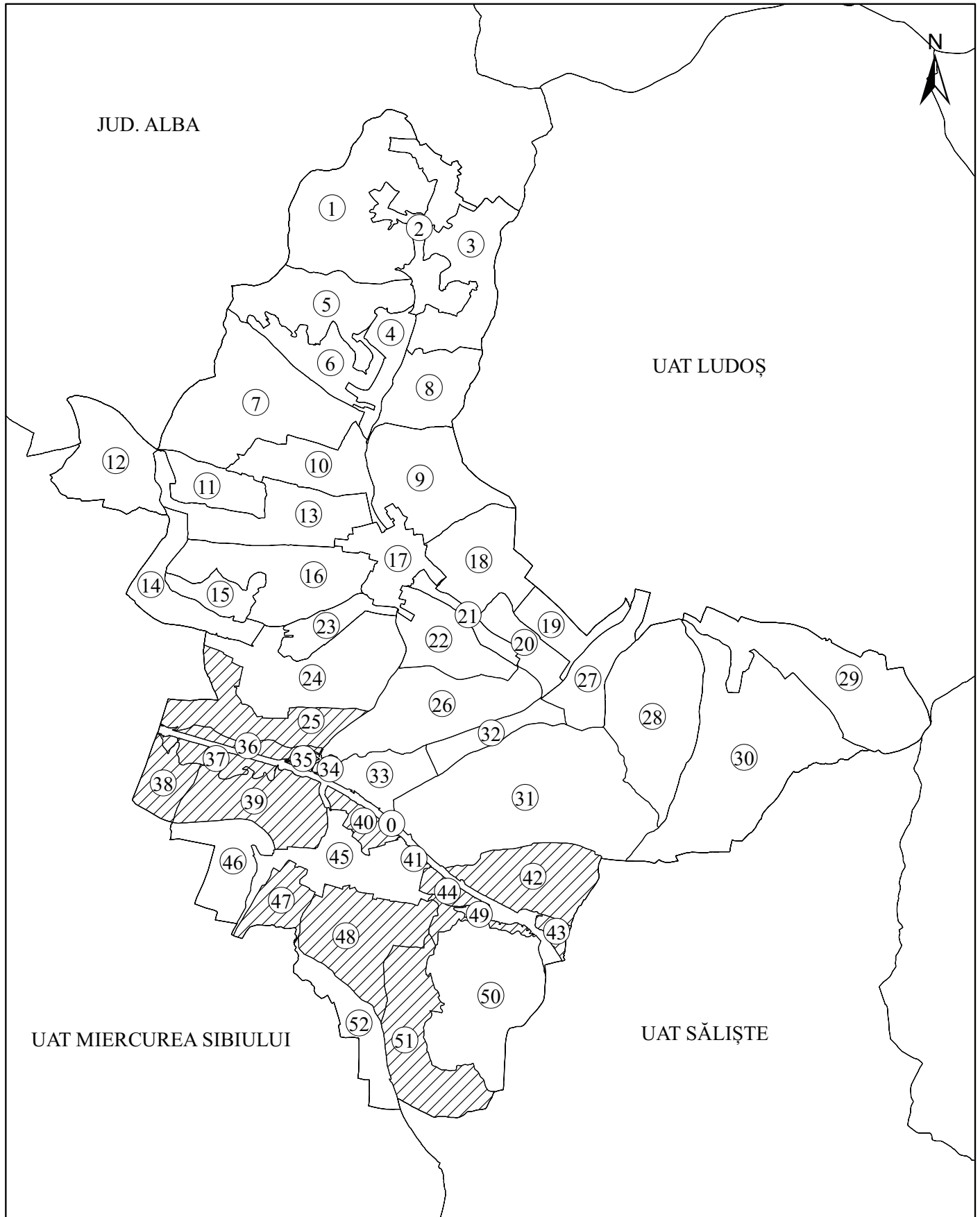
*) Anexele nr. 1—4 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SIBIU

UAT: APOLDU DE JOS

Sectoare: 25, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 47, 48, 49, 51.

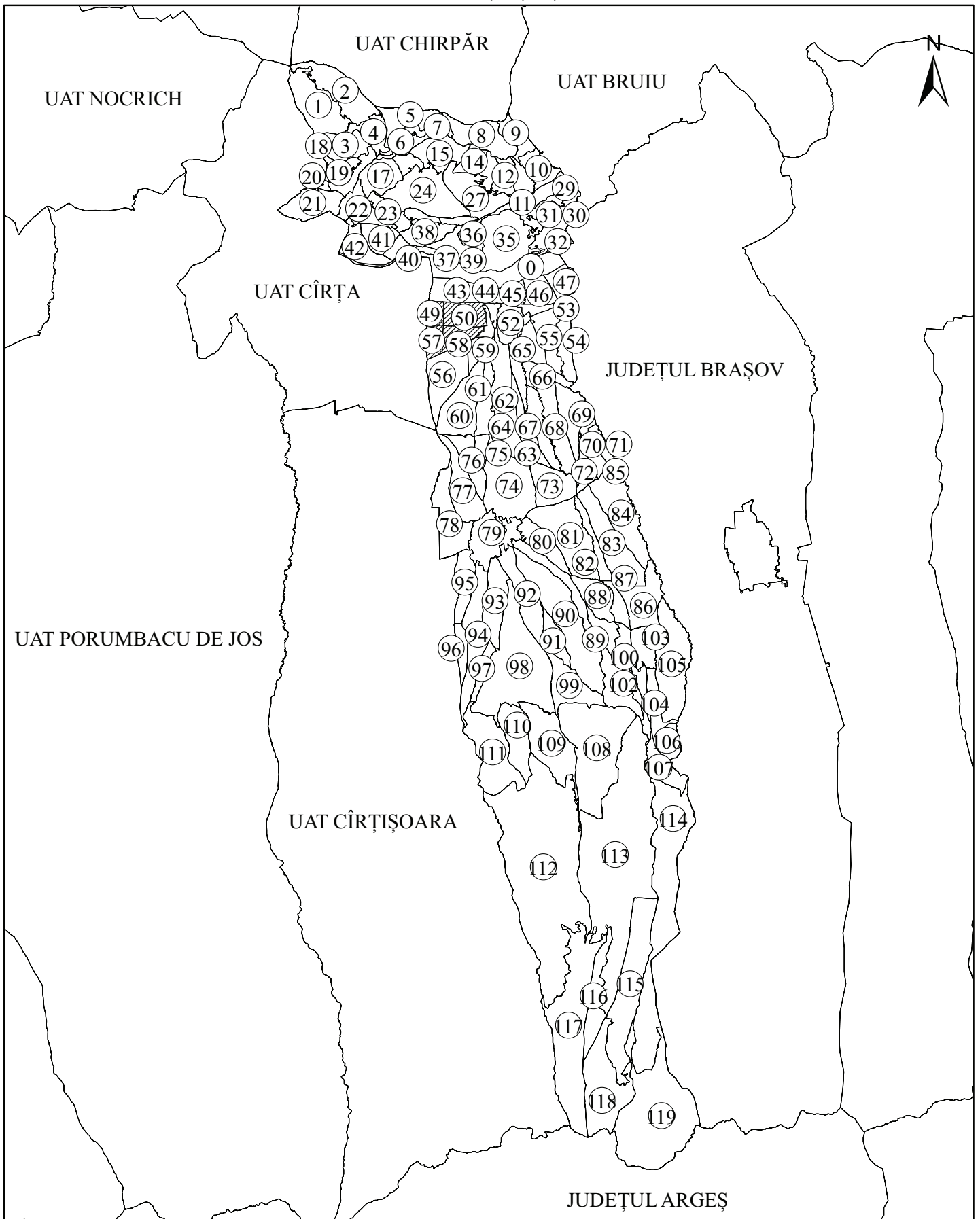

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SIBIU

UAT: ARPAȘU DE JOS

Sectoare: 49, 50, 57, 58

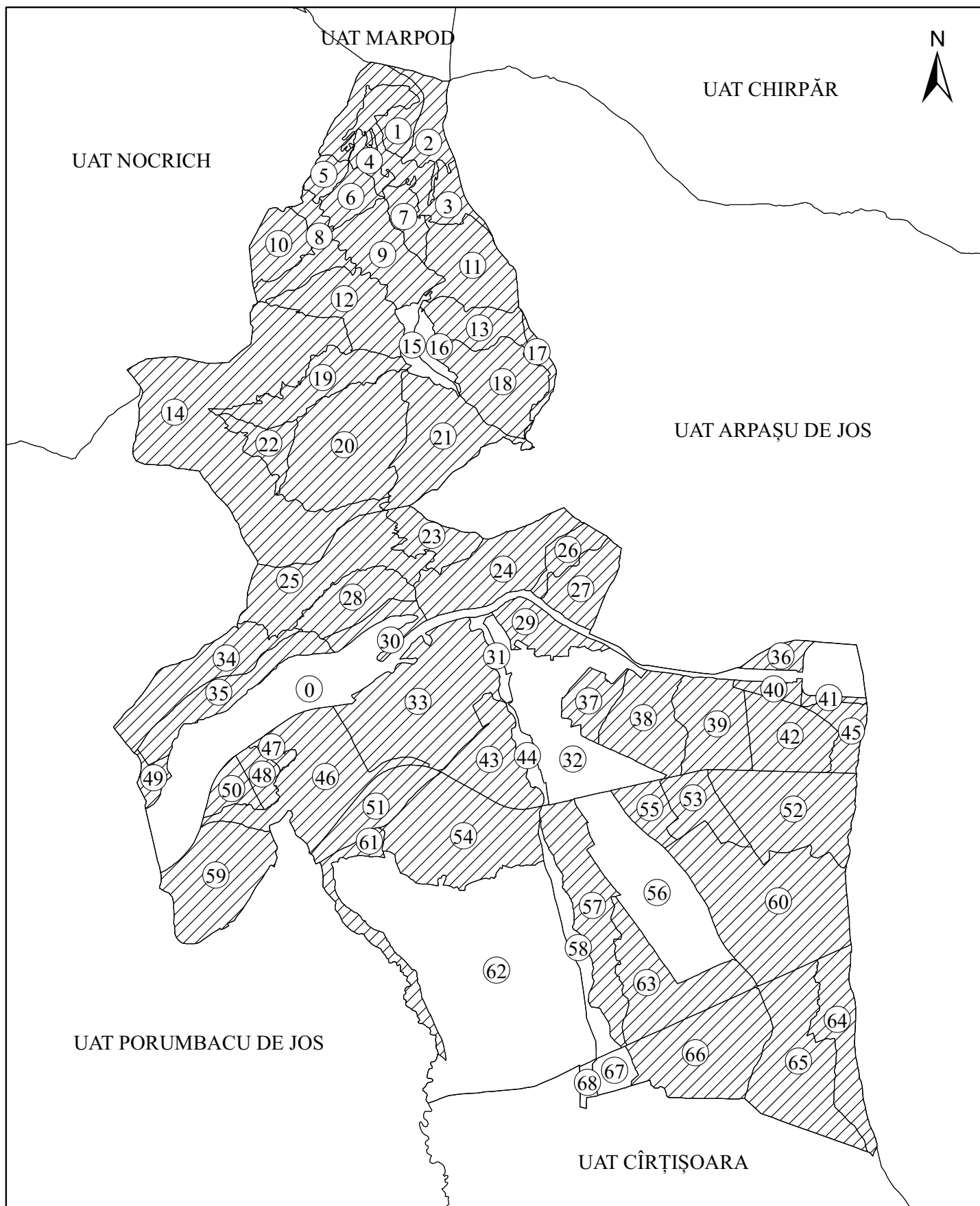

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SIBIU

UAT: CÂRȚA

Sectoare: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 57, 59, 60, 61, 63, 64, 65, 66

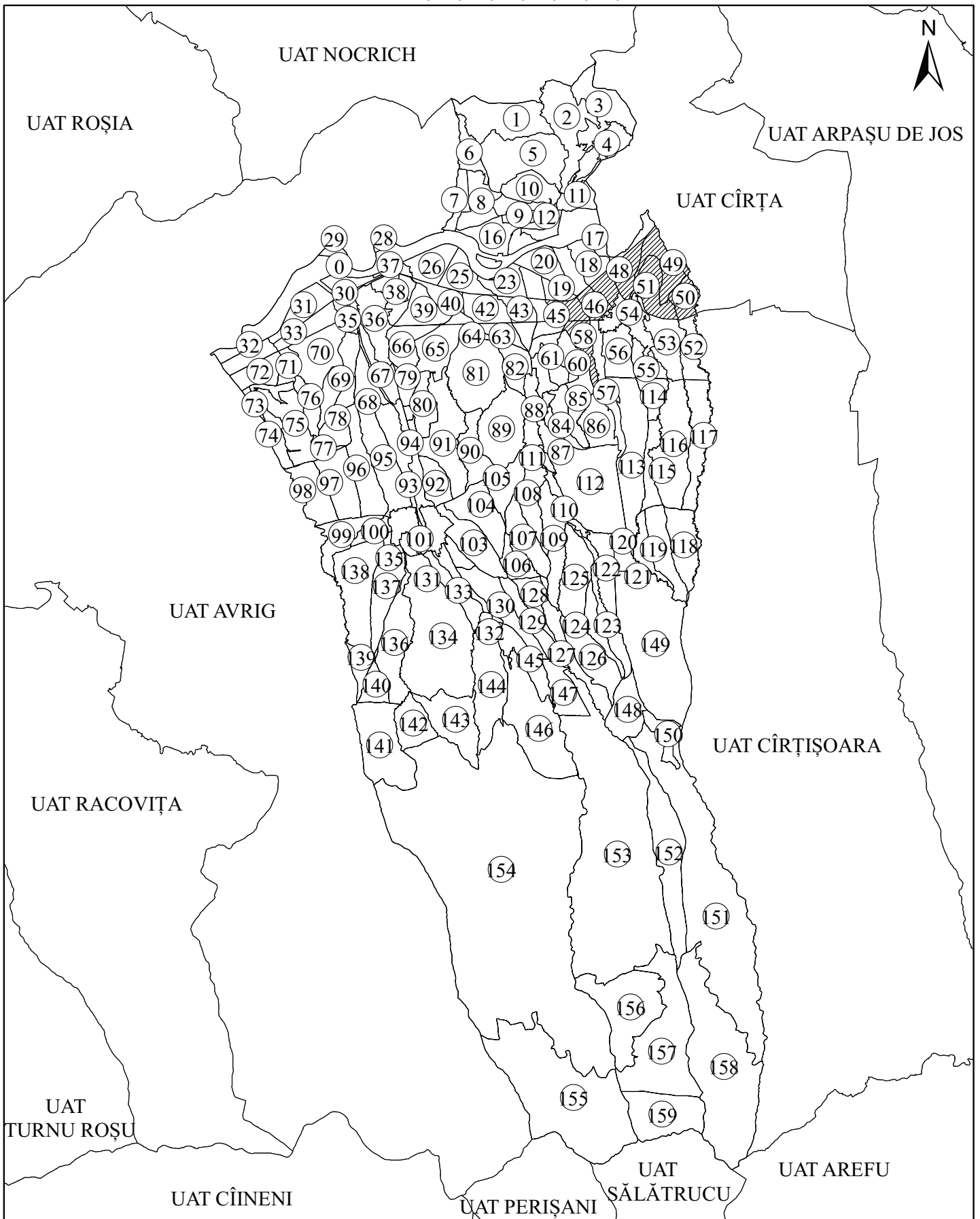

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: SIBIU

UAT: PORUMBACU DE JOS

Sectoare: 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 58

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea,
funcționarea și finanțarea centrelor de tineret în cadrul
Programului de centre de tineret**

Având în vedere:

- Legea tinerilor nr. 350/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 259/2006 privind aprobarea Normelor de cheltuieli pentru realizarea programelor Autorității Naționale pentru Tineret în domeniul activității de tineret, cu modificările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 24/2015 pentru aprobarea Strategiei naționale în domeniul politicii de tineret pentru perioada 2015—2020;
- Legea nr. 333/2006 privind înființarea centrelor de informare și consiliere pentru tineri;
- Nota de fundamentare nr. 85 din 31.01.2018,
în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind organizarea, funcționarea și finanțarea centrelor de tineret în cadrul Programului de centre de tineret, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală politici, strategii și activități în domeniul tineretului va comunica prezentul ordin direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și direcțiilor județene pentru sport și tineret, respectiv Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, care vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă dispozițiile Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 322/2017 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea, funcționarea și finanțarea centrelor de tineret în cadrul Programului de centre de tineret, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 și 265 bis din 14 aprilie 2017.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

București, 8 februarie 2018.

Nr. 114.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN
privind aprobarea Metodologiei pentru organizarea
de proiecte proprii

Având în vedere:

- Legea tinerilor nr. 350/2006, cu modificările și completările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 259/2006 privind aprobarea Normelor de cheltuieli pentru realizarea programelor Autorității Naționale pentru Tineret în domeniul activității de tineret, cu modificările ulterioare;
- Hotărârea Guvernului nr. 24/2015 pentru aprobarea Strategiei naționale în domeniul politicii de tineret pentru perioada 2015—2020;
- Nota de fundamentare nr. 87 din 31.01.2018 a Direcției proiecte și politici pentru tineret,

în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru organizarea de proiecte proprii, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția proiecte și politici pentru tineret va comunica prezentul ordin direcțiilor, compartimentelor de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului, precum și direcțiilor județene pentru sport și tineret, respectiv Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, care vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă dispozițiile Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 347/2017 pentru aprobarea Metodologiei pentru organizarea și desfășurarea de proiecte proprii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 și 265 bis din 14 aprilie 2017.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

București, 12 februarie 2018.
Nr. 120.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL TINERETULUI ȘI SPORTULUI

ORDIN**privind aprobarea Metodologiei pentru Concursul
național/local de proiecte de tineret, respectiv
pentru Concursul național de proiecte studențești**

Având în vedere:

- Legea tinerilor nr. 350/2006, cu modificările și completările ulterioare;
 - Legea nr. 350/2005 privind regimul finanțărilor nerambursabile din fonduri publice alocate pentru activități nonprofit de interes general, cu modificările și completările ulterioare;
 - Hotărârea Guvernului nr. 259/2006 privind aprobarea Normelor de cheltuieli pentru realizarea programelor Autorității Naționale pentru Tineret în domeniul activității de tineret, cu modificările ulterioare;
 - Hotărârea Guvernului nr. 24/2015 pentru aprobarea Strategiei naționale în domeniul politicii de tineret pentru perioada 2015—2020;
 - Nota de fundamentare nr. 86 din 31 ianuarie 2018 a Direcției proiecte și politici pentru tineret,
- în temeiul art. 8 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 11/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Tineretului și Sportului, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul tineretului și sportului emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia pentru Concursul național/local de proiecte de tineret și pentru Concursul național de proiecte studențești, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală politici, strategii și activități în domeniul tineretului va comunica prezentul ordin direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Tineretului și Sportului și direcțiilor județene pentru sport și tineret, respectiv Direcției pentru Sport și Tineret a Municipiului București, care vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă dispozițiile Ordinului ministrului tineretului și sportului nr. 305/2017 privind aprobarea Metodologiei pentru Concursul național/local de proiecte de tineret, respectiv pentru Concursul național de proiecte studențești, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 și 265 bis din 14 aprilie 2017.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

București, 12 februarie 2018.

Nr. 121.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE UNIUNII NAȚIONALE A NOTARILOR PUBLICI DIN ROMÂNIA

UNIUNEA NAȚIONALĂ A NOTARILOR PUBLICI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea modificărilor și completărilor la Statutul Institutului Notarial Român, aprobate prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 128/2015

Având în vedere dezbaterile care au avut loc în cadrul ședinței Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România din data de 19.01.2018, în urma cărora a rezultat necesitatea modificării Statutului Institutului Notarial Român, văzând dispozițiile Statutului Institutului Notarial Român, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 128/2015,

în temeiul dispozițiilor art. 60 alin. (4) și art. 164 din Legea notarilor publici și a activității notariale nr. 36/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (2) din Statutul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România, aprobat prin Hotărârea Congresului Notarilor Publici din România nr. 10/2014, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificările și completările la Statutul Institutului Notarial Român, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 128/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 687 din 5 septembrie 2016, astfel cum sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se comunică Institutului Notarial Român, în vederea ducerii la îndeplinire și pentru a fi transmisă Camerelor Notarilor Publici.

Art. 4. — Serviciul registratură și comunicare al Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România va urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

Președintele Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România,
Dumitru Viorel Mănescu

București, 19 ianuarie 2018.
Nr. 7.

ANEXĂ

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI la Statutul Institutului Notarial Român, aprobat prin Hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România nr. 128/2015

1. La articolul 19, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Organele de conducere ale INR sunt:

- a) Consiliul director;
- b) președintele INR este și președintele Consiliului director;
- c) președintele executiv al INR, desemnat de Biroul executiv, dintre vicepreședinții Uniunii, la propunerea președintelui Uniunii;
- d) directorul INR.

(2) În cadrul INR funcționează un Consiliu științific. La propunerea președintelui INR, Biroul executiv desemnează un membru al Consiliului Uniunii cu experiență și prestigiu profesional deosebit, care să îndeplinească funcția de președinte al Consiliului științific.”

2. La articolul 21, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Consiliul director este format din 9 membri. Fac parte de drept din Consiliul director președintele, prim-vicepreședintele și cei 2 vicepreședinți ai Uniunii. Ceilalți 5 membri sunt desemnați de către Consiliul Uniunii, dintre notarii publici cu experiență, reputație și prestigiu în cadrul profesiei, care nu sunt membri ai Biroului executiv.

.....

(3) Membrii Consiliului director au dreptul la o indemnizație de ședință, stabilită de Consiliul Uniunii.”

3. La articolul 24, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru activitatea lor, președintele și președintele executiv al INR primesc o indemnizație lunară, stabilită de Consiliul Uniunii.

(3) În absența președintelui, atribuțiile acestuia sunt îndeplinite de președintele executiv al INR.”

4. La articolul 25 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) convoacă și conduce ședințele Consiliului director. Convocarea ședințelor se face prin președintele executiv al INR sau, în lipsa acestuia, prin directorul INR;”.

5. La articolul 28, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) În cadrul INR se organizează și funcționează Consiliul științific, care are un rol consultativ, pentru activitățile de formare profesională inițială și continuă și pentru activitățile științifice.

(2) Consiliul științific se compune din 7 membri, din care fac parte de drept președintele INR și președintele Consiliului

științific, precum și 5 membri desemnați de Consiliul director, la propunerea președintelui INR, dintre notarii publici cu experiență și prestigiu profesional deosebit și dintre personalități marcante din domeniul juridic. Președintele Consiliului științific este desemnat de Biroul executiv, la propunerea președintelui INR, dintre membrii Consiliului Uniunii. În lipsa președintelui INR, la ședințele Consiliului științific participă președintele executiv al INR.

.....
(4) Membrii Consiliului științific au dreptul la o indemnizație de ședință, stabilită de Biroul executiv al Consiliului Uniunii.”

6. La articolul 28, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (31), cu următorul cuprins:

„(31) Președintele Consiliului științific are dreptul la o indemnizație lunară, stabilită de Biroul executiv al Consiliului Uniunii.”

7. După articolul 29 se introduce un nou articol, articolul 29¹, cu următorul cuprins:

„Art. 29¹. — Președintele Consiliului științific convoacă și conduce ședințele Consiliului științific al INR.”

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

